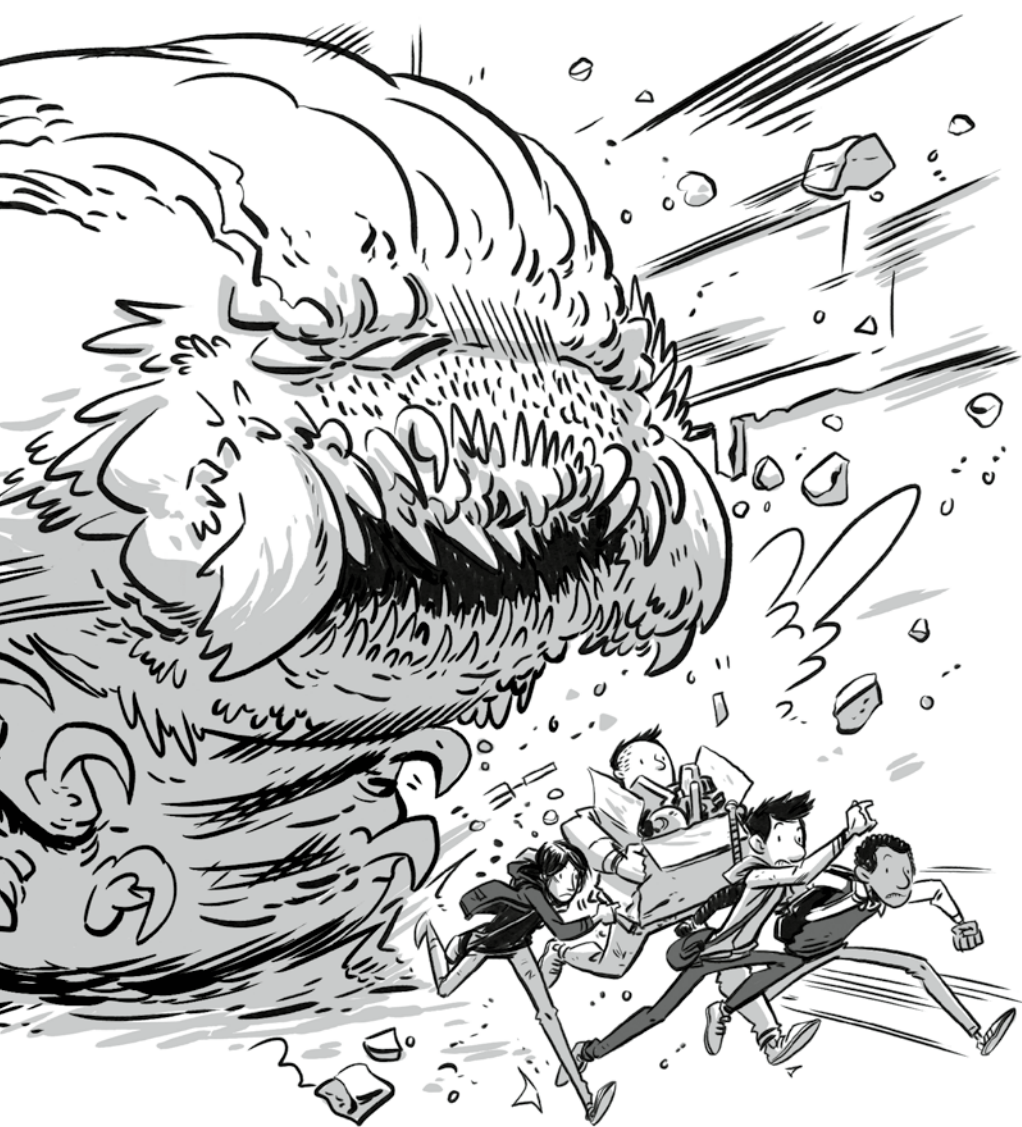

Hoofdstuk een

Oké, dus... we worden opgegeten. Verslonden. In één keer doorgeslikt. Of misschien in stukjes. Echt, heel of in stukjes? Maakt het wat uit? Resultaat: OPGEGETEN.

Want zie je dat beest achter ons, zo groot als

een trein? Dat is géén trein. Het is een gigantisch wormmonster. De Wormgigant.

Maar waaróm rennen we weg voor een gigantisch wormmonster?

Da's een heel goeie vraag.

Met een heel stom antwoord. We zijn...

Kijk, een maand geleden ongeveer heb ik het reusachtige, kwaadaardige beest Blarg verslagen. Dus ik dacht: we zijn helden! Post-apocalyptische actiehelden. En post-apocalyptische actiehelden hebben queesten nodig!

Wij zijn eigenlijk de moderne versie van ouderwetse Koning Arthur-achtige ridders. En ouderwetse Koning Arthur-achtige ridders waren altijd op een of andere queeste. Toen zei mijn beste

vriend Quint Baker: 'We moeten een bestiarium aanleggen, vriend!'

En wat is een bestiarium, wil je weten?

Weer een goede vraag! Ik vroeg het ook aan Quint. Quint keek me aan alsof ik volkomen hersendood was, pakte het woordenboek en las voor: *'Een geschrift, meestal in versvorm en veelal geïllustreerd, over bestaande en fantasiedieren en hun eigenschappen.'*

'Dat klinkt als een mooie manier om "monsterschrift" te zeggen,' zei ik.

'Maar dan beter!' zei Quint. 'Want "schrift" duidt op school en leren. "Bestiarium" duidt op BEESTEN. Een boek vol kreukelige, vergeelde bladzijden die naar oude geschiedenis ruiken.'

Dat vond ik supercool, dus ik zei:

En nu stellen we een compleet bestiarium samen van élk vreemd wezen dat in Wakefield is aangekomen sinds de Monster-apocalyps afgelopen zomer. Van elk beest heb je twee dingen nodig.

Ten eerste: een foto. Dat is mijn werk. Je wéét dat het mijn werk is omdat ik Jack Sullivan ben, monsterfotograaf *extraordinaire*.

Ten tweede: INFO. Dus dingen die je moet weten over het monster – sterke en zwakke punten, waar hangt het uit, wat eet het, wat voor hobby's heeft het, stinkt het als de hel, bla bla bla.

Ik snap het: als we het over de meest legendarische heldenqueesten aller tijden hebben, dan kan 'een boek schrijven' niet tippen aan Frodo die de ring naar de Doemberg brengt, maar boeien. Ik heb geleerd dat je het leven een STUK leuker kunt maken door elk karweitje een queeste te noemen. Bijvoorbeeld...

Los daarvan is het de queeste van onze vriend Dirk om een moestuin aan te leggen. Dat is geen grap. Dirk is dus dol op verse tomaten. Hij zegt dat hij zijn gespierde lijf niet in stand kan houden als hij alleen maar chips en chocoladerepen te eten krijgt. En dat is WAANZIN, want ik weet zeker dat dat belangrijke voedingsgroepen zijn.

Dirk hoort bij mijn team. We vechten samen tegen de monsters. Vóór het einde van de wereld was hij een angstaanjagende pestkop, maar nu is hij een angstaanjagende man die monsters plet... met een zachte kant, zoals je aan zijn moestuin-queeste kunt merken.

Dirk zei dat hij met een paar tomaten misschien wel wat simpele pizza's kon maken boven een vuurtje. En ik heb al maanden geen pizza meer gehad – simpele of ingewikkelde.

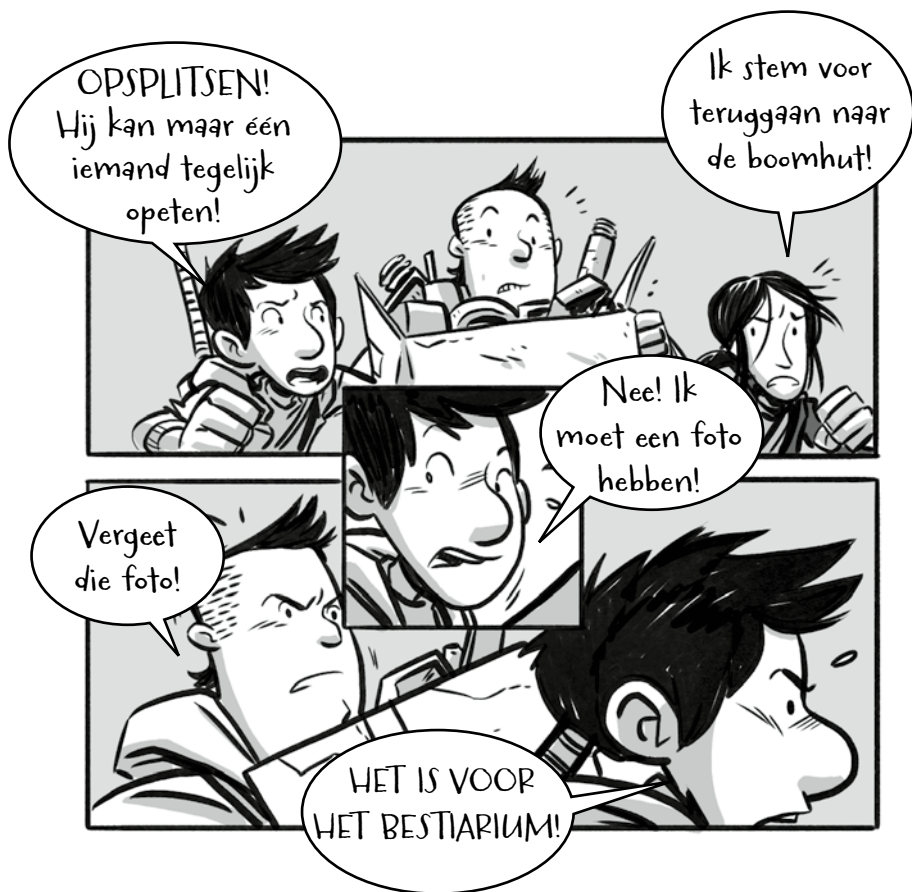
June Del Toro (zo ongeveer het leukste meisje van de wereld, vind ik) was het met Dirk eens – ze snakte naar iets anders dan junkfood. Stelletje idioten, als je het mij vraagt.

Hoe dan ook, het komt door deze twee heldhaftige queesten dat Quint, June, Dirk en ik nu in Cirkelplaza zijn. Dat we door de grote hal van het winkelcentrum rennen. Dat we door de Wormgigant achterna worden gezeten. Dat...

KA-BLAM!!!

Ik kijk om terwijl mijn voeten over de vloer stampen.

Het monster komt dichterbij – dat wordt knokken!

Mijn hart bonkt tegen mijn ribbenkast als ik de hoek om ren, langs de chique bonbonwinkel, de

speelgoedwinkel en de kraam waar ze superlekkere koekjes verkochten.

Plotseling...

KLETS! KLETS! KLETS! KLETS!

Voetstappen achter me. Voor zover ik weet hebben wormen – zelfs monsterwormen – geen voeten.

Ik draai mijn hoofd om. Ik ben zowel opgelucht als ontzettend geïrriteerd als ik zie dat het Quint is.

‘Quint!’ zeg ik bars. ‘Ik zei opsplitsen. Waarom ben je niet opgesplitst?!’

‘Dat heb ik gedaan!’ antwoordt hij. ‘Als ik splits, ga ik naar links. Dat is hoe ik splits!’

‘Opsplitsen is niet moeilijk, Quint!’ roep ik. ‘Iedereen gaat een andere kant op! Dat is de betekenis van opsplitsen! Het is geen hogere wiskunde!’

‘Jack, ik vind hogere wiskunde makkelijker te begrijpen dan jouw rare actieplannen!’

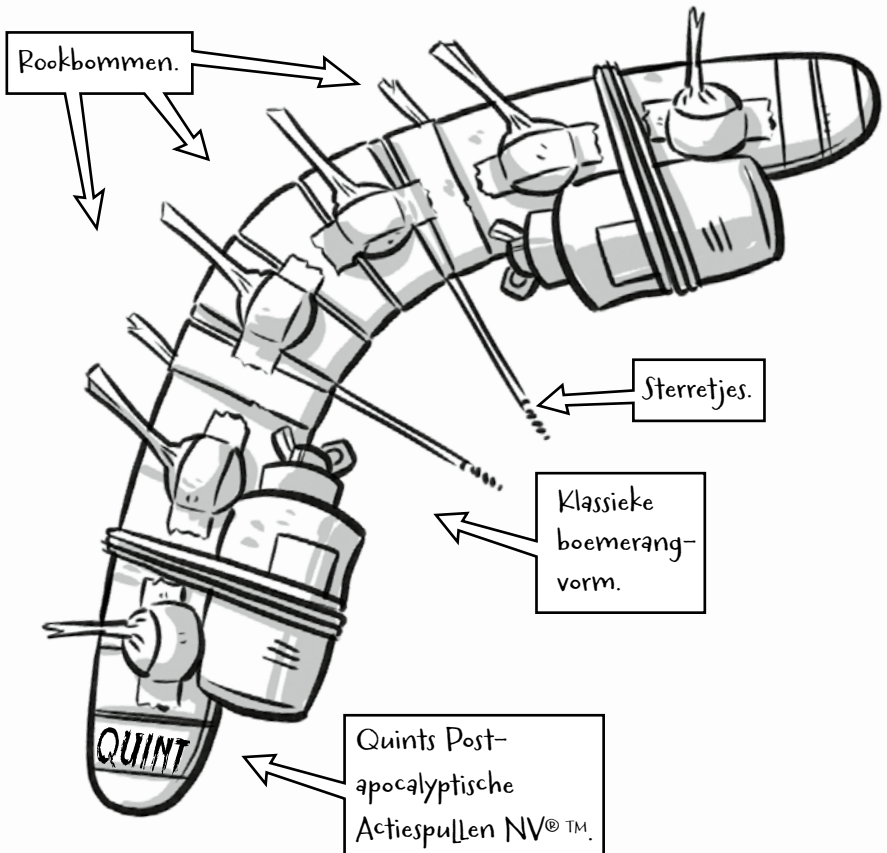
Ik schreeuw naar Quint, maar hij hoort me niet. Je kunt bijna niets horen boven het geluid van de worm uit, die de hoek om komt glibberen en glijden.

‘Goed gedaan, Quint!’ brul ik. ‘Omdat wij met z’n tweeën zijn, heeft de Wormgigant besloten om achter ons aan te gaan!’

Er klinkt een *KA-BENG* als de worm door de schoenzaak scheurt. Het geluid van brekend glas, verbuigend metaal en stuiterende sneakers galmt door de gang.

Tijd om mijn nieuwste speeltje uit te proberen...

De BOEMERANG (een wapen dat BOEM doet)

Natuurlijk is Quint de ontwerper van dit ding. Het moet monsters 'afleiden en desoriënteren'. Ik hef mijn arm, klaar om te gooien, en...

BOE Merang
los!

